

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Martin Lidegaard: Hvis man nu ikke er ekspert på et område, hvor man i grunden skal sige for eller imod, og som man skal rådgive om og gå ind for eller gå imod, er man så ikke nødt til at støtte sig til rapporter, eksperter, som man selv har bedt om at gå i gang med noget, og som man har fået et resultat fra? Eller skal man, når resultatet kommer, sige: Det duer ikke, det var ikke det, vi ventede! Og så vil man ikke rette sig efter det?

Bør man ikke som ansvarlig leder, og jeg betragter i grunden De Radikale som ansvarlige – også økonomisk – bruge de penge, man eventuelt sparer dér, et andet sted?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Til hr. Henrik Vestergaard tror jeg egentlig, jeg vil starte bagfra og sige, at jeg ikke mener, jeg sagde, at kontrolprincipperne er intetsigende. Jeg mener, jeg sagde, at det er ret intetsigende at lægge dem frem som forslag til vedtagelse, eftersom vi har vedtaget dem; det var det, jeg mente med intetsigende, for selvfølgelig er det vigtigt at have dem.

Jeg vil så gerne sige i forhold til spørgsmålet om de finanslovsforslag med 5-6 års fremskrivning, som den tidligere regering lagde frem, at for det første var det jo netop finanslovsforslag, og for det andet vil jeg gerne sige – og det er samtidig svar til hr. Jens Kirk – at det, vi siger fra Det Radikale Venstres side, jo ikke er, at der aldrig nogen sinde skal forekomme besparelser på det her område. Vi siger heller ikke, at man ikke skal følge de anbefalinger, som fagfolk giver – i og for sig troede vi, det var regeringen, der var imod eksperter og smagsdommere, men jeg er glad for, at det i det mindste ikke gør sig gældende på det her område – men den rapport, som der er blevet refereret til her gang på gang, er der jo tydeligvis meget forskellig opfattelse af. Det er rigtigt, at på enkelte områder lægger rapporten op til, at man kan skære ned på nogle helt specifikke områder, men det er jo også rigtigt, at man gang på gang understreger, at egenkontrollen intet er værd, hvis ikke der er en effektiv myndighedskontrol.

Så kan man jo vælge, når man nu indfører – og det er vi alle sammen enige om at gøre de steder, hvor det kan betale sig – en effektiv egenkontrol, og det fungerer, og det er jo pragtfuldt:

Skulle man så ikke tage at bruge de penge, man sparer på det, til at gøre de områder, hvor det ikke fungerer, bedre? Ville det ikke, hvis det altså er forbrugerne og fødevarer sikkerheden, man har i tankerne, være det mest logiske at gøre?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Til hr. Martin Lidegaard: I Venstre forsøger vi at lægge op til et bredt samarbejde omkring fødevarerpolitikken, fødevarer kontrollen og fødevarer sikkerheden. Det er jo ikke alle i det her Folketing, der har været med til at vedtage fødevarer loven eller kontrolprincipperne for den sags skyld. Synes hr. Martin Lidegaard så ikke, at det kunne være væsentligt efter et regeringsskifte at få bekræftet, om De Radikale og Socialdemokratiet stadig væk bakker op om de kontrolprincipper, de selv har været med til at formulere, og altså bakker op om den fødevarerlov, som nogle partier, inklusive Venstre, i fællesskab har skabt?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Martin Lidegaard: Er der lagt op til besparelser på kontrolbesøgene, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Til hr. Henrik Vestergaard vil jeg bare sige, at vi tager som udgangspunkt i Det Radikale Venstre, og det mener vi sådan set er god parlamentarisk skik, at hvis man har indgået et forlig og lavet en aftale, så holder den, uanset om der har været folketingsvalg eller ej. Jeg er godt klar over, at på nogle områder deler regeringen ikke den opfattelse. Man mener simpelt hen, at man kan gå ud og bryde forlig og lovgivning, som man har haft bredt flertal for før. Men fred nu være med det. Det er vores opfattelse.

Jeg kan i hvert fald garantere hr. Henrik Vestergaard for, at vi ønsker et bredt samarbejde på dette område. Vi ønsker virkelig, at det her skal være noget, vi fortsat kan samle et bredt flertal i Folketinget om. Men det er jo ikke det samme, som at intet må forandre sig. Det er jo ikke det samme, som at vi ikke skal forsøge at forbedre, hvis vi kan. Det vil vi meget gerne. Og et bredt samarbejde er ikke at give oppositionen en pistol for panden og sige: Hvis I ikke makker ret, så hiver vi bare de dikkende lammehaler ind, og så kan det være ligegyldigt. Det er ikke, hvad jeg kalder et bredt samarbejde.